

Jest tu vedle sebe tonina *j* měkká s neurčitou, kolísavou sekstou a *F* tvrdá.

Tak v písni »Šla milá na zdávání« (B. J. Kyt. 87) po pravdě sklání se nápěv nejprve v tonině *D* tvrdé a potom *Ź* tvrdé. Lydickou toninu na *j* možno sestaviti toliko z hluchých not.

Hluchých a nepravdivých zajisté, jelikož v tom pořádku a v takovém významu nikdy se nezpívají.

3. Jakým způsobem v nápěvu se utvrzuje nová tonina?

První ze způsobů, jimiž se nová tonina v nápěvu utvrzuje, jest náhlý, hravý, vtipný.

»Přehodí« se částka nápěvu, beze změny nápěvné, o ten neb onen intervall výše neb níže.

Nemožno však říci, že by tento způsob modulační v písni byl zvláště oblíben.

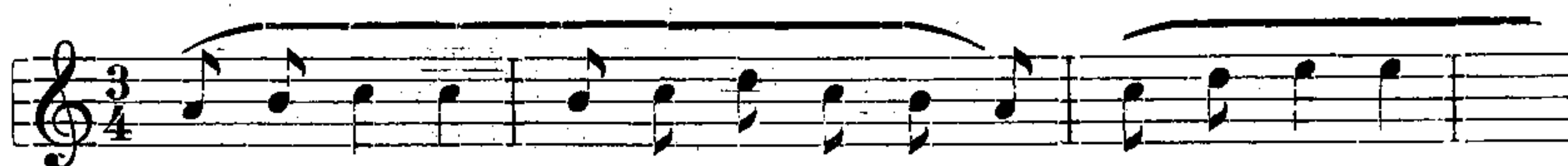
Osmdesát písní, ve kterých se přehazuje, na celý tisíc není mnoho.

»Přehazování« celých písní plesových jest spíše skladebnou dovedností lašských hudců.

»Přehazování« působí, jak by celou hrudou na duši házel; nicméně logická důslednost při změně zmocněných tonů jest v písních oblíbenější. Obzvláště »moravská modulace« provádí se tíhou logičnosti harmonické.

»Přehazování« jest příznakem zvláštního způsobu skládání t. zv. stupňování; a že se s ním i v našich písních setkáváme jest proto důležité, že stupňování jest moderní skladební formou.

Oddíl přehazuje se o terci výše v písni 713.

Ne-chod'syn-ku do na-ší za-hra-dy, po-lá-meš tam — atd.

Podobně jest tomu v čísle 643, 778, 780, 790, 803, 830, 880, 896, 626, 683.

O sekstu (t. j. o terci níže) přehazuje se na př. v písni 779, 628.

Toho způsobu přehazování (transponování) jest na mále v naší písni.

Zhusta se objevuje přehazování na septimu (t. j. o sekundu níže); pozměňuje se tu na dobro zmocněný ton, ne ale tonina.

Na př. v písni 760.

— spa-ly by mo-je, spa-ly by tvo-je —